

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาถึงความตระหนักต่อภัยจากการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟฟ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 408 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS โดยผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป (ลักษณะทางประชากรศาสตร์)

ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 408 คน พบว่า มีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เป็นเพศหญิง 221 คน และเป็นเพศชาย 187 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.2 และ 45.8 ตามลำดับ โดยอายุ 14 ปีมีมากที่สุด รองลงมาคืออายุ 16 ปี และอันดับที่สาม คือ อายุ 17 ปี หรือคิดเป็นร้อยละ 30.9, 17.2 และ 16.9 ตามลำดับ

ในส่วนของสังกัดโรงเรียน และประเภทโรงเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีจำนวนเท่ากัน คือ สังกัดโรงเรียนรัฐบาล 204 คน และสังกัดโรงเรียนเอกชน 204 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.0 โดยเกินกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างคือร้อยละ 58.3 อยู่ในโรงเรียนประเภทสหศึกษา รองลงมาคือ ร้อยละ 25.0 อยู่ในโรงเรียนประเภทหญิงล้วน และอีกร้อยละ 16.7 อยู่ในโรงเรียนประเภทชายล้วน

เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.1 อยู่ร่วมกับกับบิดาและมารดา รองลงมาคือ ร้อยละ 12.8 บิดามารดาหย่าร้างกัน และ ร้อยละ 6.1 บิดาหรือมารดาเสียชีวิต นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยกับบิดาและมารดา ร้อยละ 61.3 รองลงมาคือ อาศัยกับบิดาหรือมารดา ร้อยละ 30.1 และอาศัยกับผู้ปกครองเช่น ญาติ พี่น้อง ร้อยละ 8.6

พฤติกรรมกรรมการเปิดรับสารที่สนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์

สถานที่ในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้า

ความถี่ของการเปิดรับสารในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้สถานที่ที่บ้าน มากที่สุดคือ ทุกวัน / สัปดาห์ จำนวน 160 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมาคือ 1-2 วัน/สัปดาห์ จำนวน 69 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.9

ความถี่ของการเปิดรับสารในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้สถานที่ที่บ้านเพื่อน มากที่สุดคือ 1-2 วัน / สัปดาห์ จำนวน 102 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมาคือ ทุกวัน/สัปดาห์ จำนวน 31 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.6

ความถี่ของการเปิดรับสารในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้สถานที่ที่โรงเรียน มากที่สุดคือ 1-2 วัน / สัปดาห์ จำนวน 151 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมาคือ 3-4 วัน/สัปดาห์ จำนวน 42คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.3

ความถี่ของการเปิดรับสารในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้สถานที่ที่ร้านอินเทอร์เน็ต มากที่สุดคือ 1-2 วัน / สัปดาห์ จำนวน 79 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 19.4 รองลงมาคือ 3-4 วัน/สัปดาห์ จำนวน 37 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 9.1

โดยรวมพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสารที่สนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้สถานที่ที่บ้านมากที่สุด และใช้สถานที่ที่ร้านอินเทอร์เน็ตน้อยที่สุด

เนื้อหา /หัวข้อการสนทนา/ เรื่องในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้า

ความถี่ของการเปิดรับสารในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้เนื้อหาประเภทการทักทาย หรือการสนทนาทั่วไป มากที่สุดคือ ทุกวัน / สัปดาห์ จำนวน 157 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมาคือ 3-4 วัน/สัปดาห์ จำนวน 81 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 19.9

ความถี่ของการเปิดรับสารในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้เนื้อหาประเภทความรู้เชิงวิชาการ มากที่สุดคือ 1-2 วัน / สัปดาห์ จำนวน 97 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมาคือ 3-4 วัน/สัปดาห์ จำนวน 89 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22.4

ความถี่ของการเปิดรับสารในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้เนื้อหาประเภทการหาผู้รักทางอินเทอร์เน็ต มากที่สุดคือ 1-2 วัน / สัปดาห์ จำนวน 41 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 11.0 รองลงมาคือ 3-4 วัน/สัปดาห์ จำนวน 37 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 9.1

ความถี่ของการเปิดรับสารในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้เนื้อหาประเภทล่อแหลม มากที่สุดคือ 1-2 วัน / สัปดาห์ จำนวน 40 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.3 รองลงมาคือ 3-4 วัน/สัปดาห์ จำนวน 17 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.2

ความถี่ของการเปิดรับสารในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้เนื้อหาประเภทปรึกษาปัญหาความรัก มากที่สุดคือ 1-2 วัน / สัปดาห์ จำนวน 100 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาคือ 5-6 วัน/สัปดาห์ จำนวน 25 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.1

ความถี่ของการเปิดรับสารในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้เนื้อหาประเภทปรึกษาปัญหาเรื่องเรียน มากที่สุดคือ 1-2 วัน / สัปดาห์ จำนวน 101 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.7 รองลงมาคือ 3-4 วัน/สัปดาห์ จำนวน 80 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 19.6

ความถี่ของการเปิดรับสารในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้เนื้อหาประเภทเรื่องส่วนตัว มากที่สุดคือ 1-2 วัน / สัปดาห์ จำนวน 76 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 19.1 รองลงมาคือ 3-4 วัน/สัปดาห์ จำนวน 62 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.2

โดยรวมพฤติกรรมการเปิดรับสารที่สนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์โดยใช้เนื้อหาประเภทการทักทาย หรือการสนทนาทั่วไปมากที่สุด และใช้เนื้อหาประเภทล่อแหลม เช่น เรื่องโป๊, เรื่องกามารมณ์น้อยที่สุด

ระยะเวลาในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้า

ระยะเวลาในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์แต่ละครั้งมากที่สุดคือ 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ 4-6 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 12 ชั่วโมงต่อครั้ง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

เหตุผลในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้า

ความต้องการตามเหตุผลที่สนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์ อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โดยเฉลี่ยความต้องการตามเหตุผลที่สนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์ มากที่สุดคือ เป็นการใช้เวลาว่างเพื่อความบันเทิงหรือการผ่อนคลาย โดยอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เพื่อสร้างมิตรภาพใหม่และความสนใจจากบุคคลที่นักเรียนไม่เคยรู้จักมาก่อน โดยอยู่ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุดได้แก่ เพื่อเลียนแบบเพื่อนหรือบุคคลที่รู้จัก โดยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ตามลำดับ

ความตระหนักรู้ต่อการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าทางผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์

ความตระหนักรู้ต่อการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โดยรวมอยู่ระดับสูง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักรู้สูง ซึ่งดูได้จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยว่า สื่อมวลชนควรให้และประชาสัมพันธ์ถึงภัย

จากการสนทนากับบุคคลแปลกหน้า เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น รองลงมา คือ การออกไปพบบุคคลแปลกหน้าที่สนทนาผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์อาจทำให้นักเรียนเกิดอันตรายตามข่าวสารที่สื่อมวลชนนำเสนอ และข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักต่อยุทธศาสตร์ที่สุด ซึ่งดูได้จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยกับการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จักบุคคลแปลกหน้าที่หลากหลาย

การอภิปรายผล

การศึกษาถึงความตระหนักต่อยุทธศาสตร์จากการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาได้นำมาประมวลกับแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาอภิปรายผลได้ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไป (ลักษณะทางประชากรศาสตร์)

จากการศึกษาผู้ที่เคยสนทนาผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 408 คน พบว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีอายุ 14 ปีมากที่สุด ซึ่งแนวคิดด้านจิตวิทยาวัยรุ่นถือว่าเป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนต้น และรองลงมาคือ อายุ 16 ปี ซึ่งแนวคิดด้านจิตวิทยาวัยรุ่นถือว่าเป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนกลาง ที่มีความสนใจ อยากรู้อยากเห็นสิ่งใหม่ ๆ โดยศึกษาในสังกัดโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนจำนวนเท่ากัน และเป็นโรงเรียนประเภทสหศึกษามากที่สุด รองลงมาคือโรงเรียนประเภทหญิงล้วน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันมากที่สุด และลักษณะการอยู่อาศัยกับบิดาและมารดามากที่สุด

พฤติกรรมที่เปิดรับสารที่สนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์

จากการศึกษาความถี่โดยรวมในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์ค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลรัตน์ เกษมณี (2549, น. 92-93) ที่พบว่าวัตถุประสงค์ที่มากที่สุดในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา คือ การสนทนาออนไลน์ และงานวิจัยของ Tamyra A. Piercec (2006, pp. 1-15) มีผลงานวิจัยว่า 23% ของวัยรุ่นเข้าเว็บไซต์เครือข่ายสังคมมากกว่า 1 ครั้งต่อวัน และ 34% เข้าเว็บไซต์เครือข่ายสังคมทุกวัน

สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างใช้เว็บไซต์ไฮไฟร์ในการสนทนากับคนแปลกหน้ามากที่สุด คือ บ้าน รองลงมาคือ โรงเรียน และน้อยที่สุดคือ ร้านอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนต์ชัย ศรีเพชรน้อย (2547) ที่พบว่ากลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ใช้สถานที่ที่บ้านในการเล่นอินเทอร์เน็ต โดยคิดเป็นร้อยละ 81.0

เนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์มากที่สุด คือ การทักทายหรือสนทนาทั่วไป รองลงมาคือ เนื้อหาความรู้เชิงวิชาการ และน้อยที่สุดคือ เนื้อหาที่ ล้อแหลม เช่น เรื่องโป๊ เรื่องกามารมณ์

ระยะเวลาที่กลุ่มตัวอย่างสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์มากที่สุด คือ 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง รองลงมาคือ 4-6 ชั่วโมงต่อครั้ง และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 12 ชั่วโมงต่อครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อาทิตยา เมืองยม (2547) ที่กลุ่มผู้สนทนาจะใช้เวลาในการเล่น โปรแกรมสนทนาประมาณ 0-2 ชั่วโมง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของมนต์ชัย ศรีเพชรน้อย (2547) ที่พบว่ากลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ต 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์มากที่สุดคือ เป็นการใช้เวลาว่างเพื่อความบันเทิงและผ่อนคลาย รองลงมาคือ เพื่อสร้างมิตรภาพใหม่และความสนใจจากบุคคลที่ท่านไม่เคยรู้จักมาก่อน และน้อยที่สุดคือ เพื่อเลียนแบบเพื่อนหรือบุคคลที่ รู้จัก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านจิตวิทยาวัยรุ่นของพรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539, น. 17) ที่ว่า วัยรุ่นต้องการมีเพื่อนที่สามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของตน และต้องการเป็นที่ยอมรับจากเพื่อน ในวัยเดียวกันทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ทั้งยังสนใจที่จะใช้เวลาว่างในทางสร้างสรรค์ อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และสนใจที่จะปรับปรุงตนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสายตาของเพื่อน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปริญญา สุวปรีชาภาส (2550) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ ประโยชน์จากโปรแกรม MSN เพื่อความบันเทิง และช่วยผ่อนคลายความเครียดอยู่ในระดับมาก

ในทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสารของจอห์น เมอร์ริลล์ และราล์ฟ โลเวนสไตน์ (John C. Merrill and Ralph L. Lowenstein, 1971, pp. 28-29) ได้แสดงความคิดเห็นว่า บุคคลมีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารเนื่องจากแรงผลักดันภายใน คือ

1. ความเหงา เป็นเหตุผลทางจิตวิทยาที่เชื่อว่า มนุษย์ไม่ชอบที่จะอยู่โดดเดี่ยวตามลำพัง เพราะเกิดความรู้สึกสับสน วิตกกังวล หวาดกลัว และไม่อยากถูกเมินเฉยจากสังคม ดังนั้น มนุษย์จึงชอบหรือพยายามที่จะรวมกลุ่มสังสรรค์ ซึ่งหากไม่สามารถติดต่อกับบุคคลอื่นได้โดยตรง ก็มักจะใช้สื่อเพื่อเป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ซึ่งในการศึกษานี้พบว่า เหตุผลของกลุ่มตัวอย่างในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์เพื่อสร้างมิตรภาพใหม่และ

ความสนใจจากบุคคลแปลกหน้า โดยมีค่าเฉลี่ย 2.96 และกลุ่มตัวอย่างสนทนากับบุคคลแปลกหน้าในเนื้อหาการตกทาย หรือการสนทนาทั่วไปมากที่สุด

2. ความอยากรู้ อยากเห็น เป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ เพราะธรรมชาติของมนุษย์จะอยากรู้ อยากเห็นในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเองมากที่สุด ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นวัตถุสิ่งของ ความคิด หรือการกระทำ นอกจากนั้นพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็น อาจเป็นความอยากรู้ อยากเห็นในแง่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม หรืออาจจะเป็นผลกระทบต่อผู้อื่น ในประเด็นนี้ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการใช้การสนทนากับบุคคลแปลกหน้าเพื่อตอบสนองความอยากรู้ อยากเห็นส่วนตัว โดยมีค่าเฉลี่ย 2.44

3. ประโยชน์ที่ตนเองสามารถใช้สอย โดยพื้นฐานของมนุษย์เป็นผู้ที่มีความเห็นแก่ตัว ซึ่งในฐานะที่เป็นผู้รับข่าวสาร ดังนั้นมนุษย์จึงต้องการแสวงหาข่าวสาร และใช้ข่าวสารเพื่อสร้างประโยชน์ต่อตนเอง เช่น ทำให้ความคิดของตนบรรลุผลเพื่อเสริมความเด่นของตน และทำให้ตนเองได้รับความสะดวกสบาย ปลอดภัย รวมทั้งได้รับข่าวสารที่ทำให้ตนเองเกิดความสุขสนานบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาคั้งนี้ในเรื่องเหตุผลของการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์ คือ กลุ่มตัวอย่างสามารถนำการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์ไปเป็นหัวข้อการสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.77

4. ลักษณะเฉพาะของสื่อ สื่อแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะ ทำให้เมื่อผู้รับข่าวสารแต่ละบุคคลเปิดรับสื่อ จะพิจารณาจากสื่อที่สามารถตอบสนองความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ ในประเด็นนี้ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการใช้การสนทนากับบุคคลแปลกหน้าเพื่อผ่อนคลายหรือเป็นความบันเทิง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.69

ความตระหนักต่อภัยจากการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าทางผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์

ความตระหนักต่อภัยจากการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โดยรวมอยู่ระดับมาก ซึ่งแตกต่างกับงานวิจัยของศักดิ์ บุปผาวรรณ (2546) ซึ่งได้ผลการวิจัยว่า ระดับความตระหนักของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง แต่จะสอดคล้องกับงานวิจัยของวิศรุต ต้นติพงค์อนันต์ (2548) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีโอกาสที่จะเกิดภัยทางอินเทอร์เน็ตในระดับต่ำ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่าประเด็นที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักต่อภัยสูงคือ สื่อมวลชนควรให้และประชาสัมพันธ์ถึงภัยจากการสนทนากับบุคคลแปลกหน้า เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น รองลงมา คือ การออกไปพบบุคคลแปลกหน้าที่สนทนาผ่านเว็บไซต์

ไฮไฟร์อาจทำให้นักเรียนเกิดอันตรายตามข่าวสารที่สื่อมวลชนนำเสนอ ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของป्लीมจิตร์ ประเสริฐศรี (2550) ที่ได้ผลการศึกษาว่า การมีประสบการณ์ในการสนทนาต่ำ จะมีโอกาสสูงที่จะทำให้ตกเป็นเหยื่อโดนล่อลวงไปข่มขืน กระทำซ้ำเรา ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการสนทนาผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์ของตนเองมีไม่มาก ก็ทำให้เกิดการแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลหรือประสบการณ์ต้นแบบในการป้องกันตัวเองจากภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้

ส่วนประเด็นที่มีความตระหนักต่อกภัยน้อยที่สุด คือกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จักบุคคลแปลกหน้าที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิกา จันทรดี (2546) ที่ว่าเยาวชนเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อปัญหาทางอินเทอร์เน็ตมากเป็นเพราะ ความไร้เดียงสาของเยาวชน และความจริงที่ไม่มีประสบการณ์ รวมถึงความเข้าใจต่อประโยชน์และโทษจากอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ และจากแนวคิดด้านจิตวิทยาวัยรุ่น พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539, น.13) ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และต้องการมีประสบการณ์แปลกใหม่ที่ท้าทาย ทำให้อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง และอยากทำทุกสิ่งที่ผ่านมาพบ นั่นทำให้กลุ่มตัวอย่างต้องการที่จะรู้จักบุคคลแปลกหน้าที่หลากหลาย และต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมออนไลน์

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอแนวทางที่จะเสริมสร้างพฤติกรรมกาเปิดรับและความตระหนักของภัยจากการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ผู้ปกครอง สถานศึกษา สื่อมวลชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์ทุกวัน ดังนั้น นักเรียนควรแบ่งเวลาในการใช้เว็บไซต์ไฮไฟร์ให้เหมาะสม โดยแบ่งเวลาให้กับกิจกรรมเพื่อความบันเทิง และการผ่อนคลายแบบอื่น ๆ เช่น การออกกำลังกาย การเล่นดนตรี การอ่านหนังสือ เป็นต้น

2. บ้านเป็นสถานที่ที่นักเรียนสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์มากที่สุด ดังนั้น เป็นโอกาสอันดีที่ผู้ปกครองสามารถสอดส่องดูแลบุตรหลานได้ โดยตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ในที่ส่วนรวม ไม่ลับตาคน

3. สื่อมวลชนควรจะนำเสนอข่าว บทวิเคราะห์ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภัยที่เกิดขึ้นจากการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์หรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต

1. ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะอยู่ในรูปเชิงปริมาณ ให้ข้อมูลในเชิงตัวเลขเพื่อนำมาวิเคราะห์ในเชิงสถิติ ดังนั้นการทำวิจัยครั้งต่อไป อาจจะมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การทำ Focus Group, สัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อที่จะได้ทราบถึงพฤติกรรมการเปิดรับสาร และความตระหนักต่อภัยจากการสนทนาผ่านเว็บไซต์ไฮไฟร์ของกลุ่มตัวอย่างได้อย่างละเอียดมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผน พัฒนา

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เท่านั้น ดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไปอาจเก็บข้อมูลจากนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับสารและความตระหนักต่อภัย

3. การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษากับกลุ่มตัวอย่างอื่น โดยอาจเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมพื้นที่มากขึ้น เช่น ในเขตปริมณฑลและต่างจังหวัด หรือตามภาค เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกัน ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นภาพรวมของประเทศมากยิ่งขึ้น